

Sygn. akt IX Ka 664/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 czerwca 2014 roku

Sąd Okręgowy w Kielcach IX Wydział Karny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Ewa Opozda-Kalka

Protokolant: st.sekr.sądowy Anna Niebudek

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Kielcach Roberta Jagusiaka

po rozpoznaniu w dniu 30 czerwca 2014 roku

sprawy R. K.

oskarżonego o przestępstwo z art.178 a § 4 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Busku Zdroju

z dnia 11 marca 2014 roku sygn. akt II K 14/14

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że

1.wymierzoną oskarżonemu karę pozbawienia wolności łagodzi do 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

2.zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych tytułem opłaty za obie instancje;

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 20 (dwadzieścia) złotych tytułem wydatków w postępowaniu odwoławczym.

Sygn. akt IX Ka 664/14

UZASADNIENIE

Prokuratura Rejonowa w Busku – Zdroju oskarżyła R. K.o to, że: w dniu 7 stycznia 2014 roku w miejscowości B., gm. (...), w woj. (...)kierował w ruchu lądowym samochodem ciężarowym marki C.o nr rej. (...)znajdując się w stanie nietrzeźwości – odpowiednio I – 0,57 mg/1 i II – 0,55 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, będąc wcześniej prawomocnie skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Busku – Zdroju z dnia 20 sierpnia 2012 roku, sygn. akt II K 437/12 za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości;

tj. o przestępstwo z art. 178a § 4 k.k..

Sąd Rejonowy w Busku – Zdroju wyrokiem wydanym w dniu 11 marca 2014 roku w sprawie sygn. akt II K 14/14 uznał oskarżonego R. K. za winnego popełnienia zarzucanego mu w akcie oskarżenia czynu stanowiącego występki z art. 178a § 4 k.k. i za ten czyn na podstawie art. 178a § 4 k.k. wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności. Na podstawie art. 42 § 2 k.k. w zw. z art. 43 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów

mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat zaliczając na podstawie art. 63 § 2 k.k. na poczet tego środka okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 7 stycznia 2014 roku. Na podstawie art. 49 § 2 k.k. orzekł od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 500 złotych. Na podstawie art. 627 k.p.k. zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 270 złotych tytułem kosztów sądowych.

Apelację od wyroku wniósł obrońca oskarżonego, który na podstawie art. 438 pkt 4 k.p.k. zarzucił zaskarżonemu wyrokowi:

rażącą niewspółmierność – surowość orzeczonej kary pozbawienia wolności i środka karnego.

Formułując zarzut jak wyżej skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia i wymierzenie oskarżonemu:

- kary 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 3 lata;
- środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 2 lat,

ewentualnie:

uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd Rejonowy w Busku – Zdroju.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy oskarżonego okazała się o tyle skuteczna o ile doprowadziła do złagodzenia orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności.

Ma rację skarżący, gdy twierdzi, że orzeczona wobec oskarżonego kara 1 roku pozbawienia wolności razi swą surowością.

Biorąc pod uwagę dyrektywy wymiaru kary określone w art. 53 k.k., a więc uwzględniając te okoliczności, które były przedmiotem ocen i rozważań Sądu I instancji uznać należy, że kara pozbawienia wolności w rozmiarze 6 miesięcy jest adekwatna do stopnia zawinienia oskarżonego i stopnia społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu.

Wbrew stanowisku skarżącego, brak jest podstaw do warunkowego zawieszenia wykonania kary orzeczonej wobec oskarżonego.

Okoliczności popełnienia przez oskarżonego przypisanego mu występku wskazujące na całkowite lekceważenie obowiązującego porządku prawnego przemawiają za orzeczeniem bezwzględnej kary pozbawienia wolności, przy jednoczesnym braku jakichkolwiek szczególnie uzasadnionych okoliczności, o których traktuje przepis art. 69 § 4 k.k.. Również orzeczony wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat, zważywszy na uprzednią karalność oskarżonego i stan jego nietrzeźwości nie razi swą surowością.

Uwzględniając powyższe, na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. orzeczono jak w wyroku.

O kosztach sądowych w postępowaniu odwoławczym w tym o opłacie za obie instancje, orzeczono na podstawie art. 627 k.p.k..

SSS Ewa Opozda – Kałka